

U.2009.95Ø
TfK2008.882/2

Sag om overtrædelse af færdselsloven hjemvist til fornyet behandling ved byretten pga. sagsbehandlingsfejl.

Færdselsret 9 - Retspleje 37.2, 37.3 og 38.9.

Byretten fandt T skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 26, stk. 6, ved før et højresving at have overset en cyklist, F, der derved blev tvunget til at dreje af og springe af cyklen for at undgå en påkørsel. T blev idømt en bøde, og førerretten blev fradømt betinget. T ankede dommen med påstand om bl.a. ophævelse af dommen og hjemvisning af sagen til fornyet behandling. T anførte til støtte herfor, at der var begået rettergangsfejl af byretten ved ikke at foranstalte bevisførelse i form af vidneførelse, jf. retsplejelovens § 898, stk. 2. I mangel af nærmere oplysninger fra anklagemyndigheden om det passerende under hovedforhandlingen i byretten, herunder om årsagen til, at F under de foreliggende omstændigheder ikke blev afhørt som vidne i sagen, fandt landsretten, at byretten burde have undersøgt, om yderligere oplysninger, herunder bevisførelse, burde have været tilvejebragt, og givet T lejlighed til at komme med sine bemærkninger hertil, jf. retsplejelovens § 898, stk. 2. Retsbogen indeholdt heller ikke oplysninger til belysning af det passerende. På den baggrund fandt landsretten det rettest, at dommen blev ophævet, og at sagen blev hjemvist til fornyet behandling, jf. retsplejelovens § 925, stk. 1, sammenholdt med § 927, stk. 1, nr. 2.

96

Ø.L.D. 26. september 2008 i anke 2. afd. S-2055-08
(Hedegaard Madsen, Arne Brandt, Tine Egelund Thomsen (kst.)).

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Poul Helmuth Petersen, Kbh., besk.).

Københavns Byrets dom 24. juni 2008.

Sagens baggrund og parternes påstande.

Anklageskrift er modtaget den 17. marts. 2008.

T er tiltalt efter

1.

færdselslovens § 118, jf. § 26, stk. 6,

ved den 23. januar 2008 ca. kl. 11.00 at have ført personbil - - - ad Amagerbrogade i København og før svingning til højre ad Vermlandsgade i krydset Amagerbrogade-Vermlandsgade-Christmas Møllers Plads-Ved Stadsgraven at have undladt at sikre sig, at manøvren kunne udføres uden ulempe for en cyklist, der kørte lige ud, hvilket havde til følge, at cyklisten blev påkørt.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, jf. § 125, stk. 4, frakendes førerretten betinget.

T har nægtet sig skyldig, sådan som anklageskriftet er formuleret, idet der ikke skete påkørsel.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af T.

T har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

». . . T forklarede, at han kørt ad Amagerbrogade. Han skulle til højre i krydset, da det bliver grønt i højresvingbanen. Han holdt stille og afventede nogle modkørende biler, der svingede til venstre. Der holdt en bil bagved ham. Han orienterede sig i spejlet og over skulderen,

men kunne ikke se nogen cyklister. Cyklisternes svingbane følger vejbanen og er kort. Han kørte herefter frem og foretog svingningen til højre. Han orienterede sig igen over skulderen og så cyklisten tæt ved bilens bagende. Cyklisten drejede og afværgede derved en påkørsel. Han har hverken hørt eller mærket en påkørsel. Cyklisten sprang af cyklen, og cyklen væltede. T kørte ind til siden. Cyklisten samlede cyklen op og havde trukket den væk fra kørebanen, før politiet kom. T kan ikke huske, om der holdt en bil foran ham i højresvingbanen . . .«

Rettenes begrundelse og afgørelse:

forhold 1

Efter T's forklaring lægger retten til grund, at T, selvom han orienterede sig i spejlet og over skulderen, overså cyklisten, der derved blev tvunget til at dreje af og springe af cyklen for at undgå en påkørsel. T findes derfor, uanset at der ikke skete påkørsel, skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 26, stk. 6, i overensstemmelse med tiltalen, dog med den ændring, at det må lægges til grund, at der først og fremmest på grund af cyklistens reaktion ikke skete påkørsel.

Straffen fastsættes til en bøde på 1.500 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 26, stk. 6. Forvandlingsstraffen er fængsel i 6 dage.

Henset til det anførte om skyldsspørgsmålet finder retten, at tiltalte ved sin kørsel har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, hvorved tiltalte har fremkaldt fare for skade på person og ting. Herefter er betingelserne for betinget førerretsfrakendelse i medfør af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, jf. § 125, stk. 4, opfyldt.

- - -

Østre Landsrets dom.

Københavns Byrets dom af 24. juni 2008 - - - er anket af T med principalt påstand om ophævelse af dommen og hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved Københavns Byret, subsidiært frifindelse for så vidt angår dommens bestemmelse om betinget frakendelse af førerretten.

Anklagemyndigheden har påstået afvisning af tiltaltes principale påstand og i øvrigt stadfæstelse.

Tiltalte har til støtte for den principale påstand anført, at der er begået rettergangsfejl af byretten ved ikke at foranstalte bevisførelse i form af vidneførelse, jf. retsplejelovens § 898, stk. 2. Endvidere er anklageskriftet i sin formulering ikke præciseret tilstrækkeligt.

Det fremgår af sagens akter for byretten, at cyklisten var anført på bevisfortegnelsen, men han blev ikke afhørt.

Det fremgår endvidere, at tiltalte blev tilbudt at få en forsvarer beskikket, men at han afslog dette. Tiltalte nægtede sig skyldig, således som tiltalen var formuleret.

For landsretten har forsvareren fremlagt et rids over uheldsstedet med nøjagtig angivelse af vognbanernes placering. Et tilsvarende rids var ikke fremlagt i byretten.

T har supplerende forklaret blandt andet, at anklageren under hovedforhandlingen i byretten spurgte dommeren inden afsigelse af dommen, om den pågældende cyklist ikke skulle afhøres, forinden afgørelse blev truffet. Det afviste dommeren som uforment. T blev ikke spurgt om sin opfattelse af dette spørgsmål.

Landsrettens afgørelse:

I mangel af nærmere oplysninger fra anklagemyndigheden om det passerende under hovedforhandlingen i byretten, herunder om årsagen til, at cyklisten under de foreliggende omstændigheder ikke blev afhørt som vidne i sagen, finder landsretten, at byretten burde have

97

undersøgt, om yderligere oplysninger, herunder bevisførelse, burde have været tilvejebragt, og givet tiltalte lejlighed til at komme med sine

bemærkninger hertil, jf. retsplejelovens § 898, stk. 2. Retsbogen indeholder heller ikke oplysninger til belysning af det passerede.

På den baggrund finder landsretten det rettest, at dommen ophæves, og at sagen hjemvises til fornyet behandling, jf. retsplejelovens § 925, stk. 1, sammenholdt med § 927, stk. 1, nr. 2.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling ved byretten.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge instanser.